

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 4 grudnia 2024 r.

DIH-2.707.48.2024.PL

DECYZJA DIH - 2 Nr 44.2024

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), dalej zwanej: „kpa” w zw. z art. 35a pkt 9 lit. b, art. 35 c ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1209), dalej zwanej: „ustawą o systemie” w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312, ze zm.), dalej zwanej: „ustawą o IH”, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania wniesionego 16 października 2024 r. przez „WOLBUD 95” Andrzej Wołanin Spółka Jawna z siedzibą w Przysietnicy (zwaną dalej: „przedsiębiorcą” lub „stroną” lub „spółką”) od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 1 października br. wymierzającej stronie administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100), w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b i art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie, za to, że wystawiła świadectwo jakości, w którym wartość parametru „zawartość popiołu” nie była zgodna ze stanem faktycznym **postanawia utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej zwany: „Podkarpacki WIIH” lub „organ pierwszej instancji”) przy piśmie z 31 października br. przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie spółki wraz z aktami sprawy.

Inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego WIIH 12 czerwca 2024 r., działając na podstawie i w ramach upoważnienia KP.8361.121.2024, przeprowadzili kontrolę w należącym do spółki punkcie sprzedaży węgla składzie opału. Zakres przedmiotowy wskazany w upoważnieniu obejmował kontrolę jakości paliw stałych; kontrolę przestrzegania obowiązku przechowywania kopii zaświadczeń i dokumentów, o których mowa w art. 6b ust. 1 ustawy o systemie; kontrolę wystawiania, przekazywania i przechowywania świadectw jakości paliwa stałego, o których mowa w art. 6c ustawy o systemie, przestrzegania zakazu wprowadzania do obrotu paliw stałych, o których mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie; kontrolę dokumentów dotyczących pochodzenia paliwa stałego, o których mowa w art. 13 ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2024 r. poz. 507), dalej zwanej: „ustawą o szczególnych rozwiązaniach”.

Kontrolę przeprowadzono w obecności wspólnika spółki, któremu przed przystąpieniem do czynności doręczono upoważnienie do przeprowadzenia kontroli i okazano legitymacje służbowe.

W toku czynności ustalono, że w kontrolowanej placówce, w momencie wszczęcia kontroli, wprowadzano do obrotu paliwo stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW w postaci węgla kamiennego, w sortymencie: orzech Piast - Ziemowit. Na terenie kontrolowanej placówki znajdowała się partia 17 ton ww. węgla kamiennego wprowadzana do obrotu. Do ostatniej, przed wszczęciem kontroli, sprzedaży węgla kamiennego w sortymencie orzech Piast - Ziemowit 1 czerwca br. wystawiono świadectwo jakości nr 191/6/24.

Spółka w kontrolowanej placówce prowadzi sprzedaż wyłącznie paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW.

Przedsiębiorca nie wprowadza do obrotu paliw stałych objętych zakazem z art. 7 ust. 7a ustawy o systemie. Ponadto spółka oświadczyła, że:

- 1) w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych wystawia świadectwo jakości paliw stałych;
- 2) kopię świadectwa jakości paliw stałych potwierdzoną za zgodność z oryginałem przekazuje nabywcom;
- 3) przechowuje wystawione świadectwa jakości zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz
- 4) wystawia i przekazuje nabywcom oświadczenie o kraju pochodzeniu węgla, a także przechowuje oświadczenia zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Oświadczenie przedsiębiorcy dotyczące ww. kwestii dołączono do akt kontroli wraz z oświadczeniem dotyczącym statusu przedsiębiorcy.

W związku z powyższym inspektorzy zażądali okazania dokumentów potwierdzających spełnienie powyższych obowiązków ustawowych oraz dokumentujących jakość i pochodzenie wprowadzanego do obrotu paliw stałego.

Przedsiębiorca przedłożył kserokopie następujących dokumentów:

- 1) faktura VAT nr 122/W/05/2024 z 22 maja 2024 r.,
- 2) świadectwo jakości paliw stałych nr 191/6/2024 z 1 czerwca 2024 r.,
- 3) oświadczenie o kraju pochodzeniu węgla nr 122/W/05/2024 z 22 maja 2024 r. wystawione przez dostawcę,
- 4) wszystkie wystawione przez przedsiębiorcę oświadczenia o kraju pochodzeniu węgla dotyczące wprowadzanej do obrotu partii węgla kamiennego w sortymencie orzech Piast - Ziemowit.

Inspektorzy stwierdzili, że świadectwo jakości było zgodne ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2843) i zawierało wszystkie obligatoryjne elementy wymienione w art. 6d ustawy o systemie. W toku kontroli nie stwierdzono wprowadzania do obrotu przez Spółkę paliw stałych objętych zakazem, o którym mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie.

Inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego WIIH ustalili, że przedsiębiorca wystawia, przekazuje i przechowuje oświadczenia o pochodzeniu węgla, o których mowa w art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach.

W toku kontroli wymienieni w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli pracownicy niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie,

w obecności inspektorów reprezentujących Podkarpackiego WIIH, z partii o masie 17 ton węgla kamiennego w sortymencie orzech Piast - Ziemowit oferowanego do sprzedaży luzem, pobrali do badań próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0688/24/9451 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 7649/24/9451. Czynność udokumentowano w protokole pobrania próbek paliwa stałego nr 000115. Inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego WIIH sporządzili również protokół pobrania próbek paliwa stałego do użytku wewnętrznego Inspekcji Handlowej. Następnie w tym samym dniu inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego WIIH, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w Warszawie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 20/200001483/342-012. Próbki zostały przekazane do laboratorium wraz z świadectwem jakości paliw stałych nr 191/6/2024, które zostało zanonimizowane i oznaczone kodami pobranego paliwa.

Protokół zawierający powyższe ustalenia został odczytany w kontrolowanej placówce 12 czerwca br. Strona została pouczona o wynikającym z art. 20 ust. 2 ustawy o IH uprawnieniu do wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu kontroli do podpisu. Wspólnik spółki podpisał protokół kontroli bez uwag. Przedsiębiorca nie skorzystał również z możliwości wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli.

Badanie przeprowadzone przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o.o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001483/342-012 sporządzonym 20 czerwca br., wykazało, że próbka paliwa stałego przeznaczona do badań nr 0688/24/9451, pobrana z partii węgla kamiennego w sortymencie orzech nie spełnia wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2856), dalej zwanego: „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych”, ze względu na zawyżoną wartość parametru zawartość popiołu, która wynosiła 14,54 % przy wymaganiach jakościowych określonych jako maks. 12,0 %. Uwzględniając maksymalne dopuszczalne odchylenie ($12,0 \% + 0,36 \%$) za zgodny z wymaganiami zostałby uznany każdy wynik $\leq 12,36 \%$ (mniejszy lub równy 12,36 %). Badanie to wykazało również, że świadectwo jakości paliw stałych, które spółka wystawiała i przekazywała nabywcom wraz z badanym węglem w sortymencie orzech było niezgodne ze stanem faktycznym. W przedłożonym świadectwie jakości 191/6/2024 z 1 czerwca br. spółka wskazała, że przedmiotowe paliwo stałe zawiera 12,0 % popiołu, a badanie wykazało zawartość popiołu wynoszącą 14,54 %.

W związku z powyższym zgodnie z dyspozycją art. 22 ust. 7a ustawy o systemie, z urzędu przeprowadzono badania próbki kontrolnej nr 7649/24/9451 pobranej z partii węgla kamiennego w sortymencie orzech.

Badanie przeprowadzone przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001483/342-012/K sporządzonym 20 czerwca br. potwierdziło, że partia węgla kamiennego w sortymencie orzech nie spełnia wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, ze względu na zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 14,83 % przy wymaganiach określonych jako maks. 12,0 %. Uwzględniając maksymalne dopuszczalne odchylenie ($12,0 \% + 0,36 \%$) za zgodny z wymaganiami zostałby uznany każdy wynik $\leq 12,36 \%$ (mniejszy lub równy 12,36 %).

Badanie to potwierdziło również, że świadectwo jakości paliw stałych, które spółka wystawiała i przekazywała nabywcom wraz z badanym węglem w sortymencie orzech było niezgodne ze stanem faktycznym. W przedłożonym świadectwie jakości 191/6/2024 z 1 czerwca br. spółka wskazała, że przedmiotowe paliwo stałe zawiera maks. 12,0 % popiołu, a badanie próbki kontrolnej wykazało zawartość popiołu wynoszącą 14,83 %.

Inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego WIIH, 1 lipca br., działając na podstawie i w ramach upoważnienia KP.8361.144.2024 przeprowadzili kontrolę w należącym do spółki punkcie sprzedaży węgla składzie opału. Zakres przedmiotowy wskazany w upoważnieniu obejmował kontrolę jakości paliw stałych. Kontrolę przeprowadzono w obecności wspólnika spółki, któremu przed przystąpieniem do czynności doręczono upoważnienie do przeprowadzenia kontroli i okazano legitymacje służbowe. Stronę zapoznano z wynikami badań laboratoryjnych i wręczono protokoły z badań nr 20/200001483/342-012 z 20 czerwca br. - dotyczący próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0688/24/9451 i nr 20/200001483/342-012/K z 20 czerwca br. - dotyczący próbki kontrolnej paliwa stałego nr 7649/24/9451.

W momencie wszczęcia kontroli na terenie placówki nie wprowadzano do obrotu zakwestionowanego węgla kamiennego w sortymencie orzech. Zgodnie z pisemnym oświadczeniem spółki partia węgla kamiennego, z którego 12 czerwca br. pobrano do badań próbki została sprzedana w całości i do 1 lipca br. nie wprowadzono do obrotu nowych dostaw. Oświadczenie dołączono do akt kontroli. Protokół zawierający powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce 1 lipca br. Strona została pouczona o wynikającym z art. 20 ust. 2 ustawy o IH uprawnieniu do wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu kontroli do podpisu. Wspólnik spółki podpisał protokół kontroli bez uwag. Przedsiębiorca nie skorzystał z możliwości wniesienia uwag do protokołu kontroli na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu.

Podkarpacki WIIH pismem z 29 sierpnia br. wszczął postępowanie w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b) w związku z wystawieniem świadectwa jakości, w którym wartość parametru jakościowego była niezgodna ze stanem faktycznym. W treści pisma organ pierwszej instancji pouczył stronę o uprawnieniach wynikających z art. 10 § 1 kpa oraz wezwał do przestania dokumentów dotyczących wielkości obrotu z prowadzonej działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2023 r., poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Pismo zostało doręczone 30 sierpnia br.

Strona, w piśmie z 5 września br., poinformowała o wysokości przychodu ze sprzedaży węgla w 2023 r. Ponadto spółka złożyła wyjaśnienia, w których wskazuje, że nie dokonywała ingerencji w skład zakwestionowanej partii węgla kamiennego w sortymencie orzech, w związku z czym wyłączną odpowiedzialność za jego parametry ponosi producent ewentualnie podmiot pośredniczący w sprzedaży. Przedsiębiorca wniósł również o przesłuchanie w charakterze świadka przedsiębiorcy, który przewoził zakwestionowaną partię węgla kamiennego na okoliczność braku ingerencji w zakupiony towar i dołączył pisma fakturę VAT nr 6/05/2024 za usługi transportowe, dokument wywozowy nr 4324102876, oświadczenie o pochodzeniu węgla nr 122/W/05/2024 i świadectwo jakości paliw stałych nr SJ/43/O/DW/4324102876/2024 wystawione przez producenta i świadectwo jakości paliw stałych nr 122/W/05/2024 wystawione przez pośrednika od którego spółka nabyła węgiel

kamienny w sortymencie orzech. W treści pisma strona wniosła również o umorzenie postępowania administracyjnego.

23 września br. Podkarpacki WIIH wydał postanowienie (sygn. KP.8361.121.2024.2), w którym nie uwzględnił wniosku dowodowego zgłoszonego przez spółkę w piśmie z 5 września br. Pismo zostało doręczone 29 września br.

1 października br. Podkarpacki WIIH wydał decyzję (sygn. KP.8361.121.2024.2), w której - na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1 oraz art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie - wymierzył spółce karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł za to, że wystawiła świadectwo jakości paliw stałych, w którym wartość parametru jakościowego była niezgodna ze stanem faktycznym. W uzasadnieniu decyzji organ pierwszej instancji wskazał przesłanki leżące u podstaw wydanego rozstrzygnięcia. Ponadto Podkarpacki WIIH przeanalizował, czy w tej sprawie istnieją przesłanki do zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o której mowa w art. 189f kpa. W efekcie organ pierwszej instancji nie dopatrył się podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu ani do wyznaczenia terminu przedstawienia dowodów potwierdzających usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa w wyznaczonym terminie. Organ pierwszej instancji w uzasadnieniu decyzji wskazał również na brak podstaw do umorzenia postępowania administracyjnego na podstawie art. 105 § 1 kpa. Decyzja została doręczona stronie 3 października br.

Strona z zachowaniem ustawowego terminu, 16 października br., wniosła odwołanie od decyzji Podkarpackiego WIIH z 1 października br. (sygn. KP.8361.121.2024.2), w którym zarzuciła:

- 1) naruszenie art. 189f § 1 pkt 1 kpa, poprzez nienależyte rozważenie przesłanek odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, a w konsekwencji jego niezastosowanie;
- 2) naruszenie art. 189f § 2 i 3 kpa poprzez ich niezastosowanie;
- 3) naruszenie podstawowych praw administracyjnych strony i obowiązku organu dotyczącego sporządzenia rzetelnego uzasadnienia;
- 4) brak przeprowadzenia wnioskowanego przez spółkę w piśmie z 5 września br. dowodu w postaci zeznań przedsiębiorcy, który transportował zakwestionowaną partię węgla kamiennego w sortymencie orzech i w związku z tym niezebrań w sposób wyczerpujący materiału dowodowego mającego istotny wpływ na wynik sprawy.

Spółka wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji lub o jej uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. Strona uzasadniła podniesione zarzuty.

Pismem z 13 listopada br. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK”, „organ odwoławczy”), zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował spółkę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie UOKiK. Pismo zostało doręczone 18 listopada br. i pozostało bez odpowiedzi.

Rozpoznając odwołanie, Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych

rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ wyższego stopnia dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

W myśl art. 5 ust. 2 ustawy o IH, w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej, organem właściwym jest wojewódzki inspektor, jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Organem wyższego stopnia jest Prezes UOKiK.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych lub spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zgodnie z art. 6c ust. 2 ustawy o systemie, paliw kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d przywołanej powyżej ustawy. Na podstawie delegacji zawartej w art. 6e Minister Klimatu i Środowiska w dniu 23 grudnia 2022 r. wydał rozporządzenie w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2843), w którym określił wzór tego dokumentu.

Z przepisu art. 6c ust. 1 ustawy o systemie wynika, iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości - wprowadzając je do obrotu. W tym miejscu należy wyjaśnić, że świadectwo jakości spełnia rolę informacyjną, ma zapewnić nabywcy danej konkretnej partii paliwa rzetelną i zgodną ze stanem faktycznym informację o cechach użytkowych wyrażonych wartościami parametrów jakościowych. Wynika to z woli ustawodawcy, który w art. 6d pkt 6 ustawy o systemie zobligował przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe do wskazania w treści świadectwa jakości, wartości parametrów paliwa, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2.

Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie tj. wystawienia świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Ustawodawca w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie obłożył sankcją w postaci kary pieniężnej przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym. W myśl art. 35c ust. 5 ustawy o systemie wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000,00 zł do 25.000,00 zł - w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000,00 zł;
- 2) od 25.001,00 zł do 100.000,00 zł - w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000,00 zł.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie są:

- 1) protokół i akta kontroli nr KP.8361.121.2024,
- 2) protokół i akta kontroli nr KP.8361.144.2024,
- 3) akta postępowania organu pierwszej instancji.

Protokoły kontroli stanowią dokument urzędowy sporządzony w przepisanej formie przez powołany do tego organ państwowy, w tej sprawie Podkarpackiego WIIH, w zakresie jego działania i stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Dokumenty urzędowe w rozumieniu art. 76 § 1 kpa, które korzystają z wiarygodności zawartych w nich ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15).

Z treści protokołu i akt kontroli nr KP.8361.121.2024 jednoznacznie wynika, że przedsiębiorca w momencie wszczęcia kontroli wprowadzał do obrotu paliwo stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW w postaci węgla kamiennego w sortymencie orzech. Z ustaleń kontroli wynika, że wartość partii węgla kamiennego oferowanej do sprzedaży 12 czerwca br. nie przekraczała 200.000,00 zł. Z akt kontroli wynika, że w toku czynności przeprowadzonych 12 czerwca br. z partii węgla kamiennego w sortymencie orzech pobrano do badań próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0688/24/9451 i próbkę kontrolną nr 7649/24/9451. Spółka udokumentowała pochodzenie i parametry jakościowe partii węgla, z którego pobrano próbki do badań przedkładając fakturę VAT nr 122/W/05/2024 z 22 maja 2024 r. wraz z wystawionymi do niej świadectwem jakości oraz oświadczeniem o pochodzeniu węgla, wystawionymi przez dostawcę przedmiotowej partii węgla kamiennego.

Strona oświadczyła, że przedmiotowa partia węgla kamiennego w sortymencie orzech była wprowadzona do obrotu i przedłożyła kserokopię świadectwa jakości paliw stałych nr 191/6/24 wystawionego 1 czerwca br.

Z protokołu i akt kontroli nr KP.8361.144.2024 wynika, że badania przeprowadzone przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o., udokumentowane protokołem:

- 1) nr 20/200001483/342-012 z 20 czerwca br. dotyczącym próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0688/24/9451 oraz
- 2) nr 20/200001483/342-012/K z 20 czerwca br. dotyczącym próbki kontrolnej paliwa stałego nr 7649/24/9451,

wykazały i potwierdziły, że węgiel kamienny w sortymencie orzech wprowadzany do obrotu, w momencie wszczęcia kontroli nie spełniał wymogów jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, ze względu na zawyżoną zawartość popiołu, która w próbce przeznaczonej do badań nr 0688/24/9451 wynosiła 14,57 %, a w próbce kontrolnej nr 7649/24/9451 14,83 %. Maksymalna zawartość popiołu określona w tabeli 2 załącznika do rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych wynosi 12,0 % z uwzględnieniem dopuszczalnego odchylenia (12,0 % + 0,36 %), zatem za zgodny z wymaganiami zostałby uznany każdy wynik $\leq 12,36$ % (mniejszy lub równy 12,36 %). Przeprowadzone badania ujawniły również,

że Spółka dla wprowadzanego do obrotu węgla kamiennego w sortymencie orzech wystawiła 1 czerwca br. świadectwo jakości nr 191/6/24, w którym wartości parametrów tego paliwa były niezgodne ze stanem faktycznym, ponieważ w dokumencie tym zadeklarowała zawartość popiołu wynoszącą 12,0 %. Z treści protokołu kontroli nr KP.8361.144.2024 wynika, że stronie doręczono protokoły badań przeprowadzonych przez SGS Polska Sp. z o. o.

Podkarpacki WIIH zawiadomił spółkę o wszczęciu postępowania administracyjnego wskazując okoliczności faktyczne i prawne mające wpływ na treść rozstrzygnięcia. Ponadto strona została pouczona o prawie do czynnego udziału w każdym etapie postępowania administracyjnego oraz o uprawnieniach wynikających z art. 10 § 1 kpa. W treści pisma przedsiębiorca został wezwany do przedłożenia dokumentów obrazujących wielkość obrotu z prowadzonej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2023 r. poprzedzającym rok kontroli.

Strona w piśmie z 5 września br. wypowiedziała się w sprawie i złożyła wniosek o przeprowadzenie dowodu oraz wniosek o umorzenie postępowania. Podkarpacki WIIH 1 października br. wydał decyzję o wymierzeniu kary pieniężnej, o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie.

Prezes UOKiK, przeprowadzając ponownie postępowanie, stwierdził, że organ pierwszej instancji ustalając wymiar kary, za wartość paliwa stałego wprowadzanego do obrotu przyjął wartość partii paliwa oferowanej do sprzedaży w momencie wszczęcia kontroli nr KP.8361.121.2024, której wartość nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł. W związku z powyższym słuszne i zgodne z prawem było wymierzenie kary pieniężnej zawierającej się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie, tj. od 10.000,00 zł do 25.000,00 zł.

Podkarpacki WIIH wymierzając stronie administracyjną karę pieniężną uwzględnił także przesłanki, o których mowa w art. 35d ust. 4 ustawy o systemie, czyli dotychczasową działalność przedsiębiorcy, tj., że nie był uprzednio karany z tytułu naruszenia przepisów ustawy o systemie. Ponadto organ pierwszej instancji uwzględnił udzieloną przez stronę informację o obrocie z działalności oraz o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2023 r. Organ pierwszej instancji wymierzył spółce administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, czyli w dolnej granicy przewidzianej w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie.

Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania postanowił odnieść się do zarzutów podniesionych w odwołaniu.

Ad 4. Spółka zarzuca brak przeprowadzenia wnioskowanego w piśmie z 5 września br. dowodu w postaci zeznań przedsiębiorcy, który transportował zakwestionowaną partię węgla kamiennego w sortymencie orzech i w związku z tym niezebranie w sposób wyczerpujący materiału dowodowego mającego istotny wpływ na wynik sprawy.

Prezes UOKiK, po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że powyższy zarzut jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Strona zarzuca w istocie naruszenie przepisów art. 7 i art. 77 § 1 kpa. W myśl art. 7 kpa w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zawarta w tym

przepisie zasada prawdy obiektywnej koresponduje z normą z art. 77 § 1 kpa, zgodnie z którą organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Jak celnie wskazał Naczelny Sąd Administracyjny orzekając w innej sprawie „O zakresie postępowania dowodowego decyduje nie subiektywne przekonanie strony, lecz treść przepisów prawa materialnego mających zastosowanie w danej sprawie. Niezbędne dowody przeprowadza się w celu ustalenia okoliczności, które rzeczywiście mogą mieć znaczenie prawne dla sprawy” (por. wyrok NSA z 24 października 2023 r. sygn. akt I OSK 1169/20). Zgodnie z dyspozycją art. 78 § 1 kpa, żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie, przedmiotem postępowania administracyjnego jest jakość paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW oraz wynikający z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie obowiązków wystawienia świadectwa jakości w momencie wprowadzania ich do obrotu. Zgodnie z wolą ustawodawcy dokument ten ma obrazować rzeczywiste parametry jakościowe konkretnej wprowadzanej do obrotu partii paliwa stałego. Wynika to wprost z treści przepisu art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie, sankcjonującego karą pieniężną przedsiębiorcę, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika w sposób niewątpliwy, że strona jest przedsiębiorcą posiadającym numer NIP 6861000565 i REGON 370235370 oraz wpisanym do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego za numerem 0000246864. Spółka w toku czynności kontrolnych podjętych 12 czerwca br. oświadczyła, że wprowadza do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW w postaci partii węgla kamiennego w sortymencie orzech Piast - Ziemowit o masie 17 ton.

W związku z powyższym strona była zobowiązana do wystawiania w momencie wprowadzania do obrotu przedmiotowego węgla świadectwa jakości paliw stałych, o którym mowa w art. 6c ustawy o systemie. Z materiału dowodowego bezspornie wynika, że obowiązek ten był realizowany. Strona przedłożyła kserokopię świadectwa jakości nr 191/6/24 wystawionego 1 czerwca br.

W toku kontroli z ww. partii węgla kamiennego pobrano próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0688/24/9451 i próbkę kontrolną nr 7649/24/9451. Czynność przebiegła zgodnie z metodyką określoną w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 191), dalej zwanego: „rozporządzeniem w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych”. Fakt ten potwierdza protokół pobrania próbek paliw stałych nr 000115, podpisany przez uczestniczącego w kontroli współnika spółki.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. zostały udokumentowane protokołami: nr 20/200001483/342-012 dotyczącym próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0688/24/9451 oraz nr 20/200001483/342-012/K dotyczącym próbki kontrolnej paliwa stałego nr 7649/24/9451. Przeprowadzone badania wykazały i potwierdziły zawyżoną zawartość popiołu wynoszącą odpowiednio 14,57 % i 14,83 % przy wymaganiach jakościowych określonych dla węgla kamiennego w sortymencie orzech w tabeli nr 2 załącznika do rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych jako maks. 12,0 %. W treści świadectwa jakości

nr 191/6/24 spółka również zadeklarowała zawartość popiołu jako maks. 12,0 %. Uwzględniając dopuszczalne odchylenie, o którym mowa w § 2 pkt 1 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, czyli 3 % wartości - dla zawartości popiołu (12,0 % + 0,36 %), za zgodny z wymaganiami zostałby uznany każdy wynik $\leq 12,36$ % (mniejszy lub równy 12,36 %).

Prezes UOKiK, po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie niewątpliwie wynika, że spółka wystawiła świadectwo jakości, w którym wartość parametru „zawartość popiołu” była niezgodna ze stanem faktycznym. W konsekwencji spełniła się przesłanka zastosowania sankcji z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie. Z akt sprawy wynika, że organ pierwszej instancji wymierzając karę w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy uwzględnił przesłanki zawarte w art. 35c ust. 5 oraz art. 35d ust. 4 ustawy o systemie. Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że słuszne i zgodne z prawem było wymierzenie stronie kary pieniężnej w dolnej granicy zakresu przewidzianego w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że ustawodawca nie uzależnił zasadności wymierzenia ani kwoty sankcji od okoliczności związanych z dostarczeniem danej partii paliw stałego do przedsiębiorcy, który wprowadza je do obrotu. W związku z powyższym słuszne i zgodne z prawem było nieuwzględnienie przez Podkarpackiego WIIH wniosku o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania przedsiębiorcy, który transportował zakwestionowaną partię węgla kamiennego w sortymencie orzech złożonego w piśmie z 5 września br. Okoliczność ta, jak wykazano, nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Ad 3. Spółka zarzuca naruszenie podstawowych praw strony postępowania administracyjnego i obowiązków organu dotyczących rzetelnego uzasadnienia

Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że powyższy zarzut jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Strona zarzuca w istocie naruszenie przepisów art. 10 § 1 i art. 107 § 1 kpa. W myśl art. 10 § 1 kpa organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie wynika, że strona była informowana o służących jej prawach i ciężących na niej obowiązkach na etapie kontroli poprzez doręczenie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli zawierających podstawę prawną jak również pouczenie o prawach i obowiązkach oraz klauzulę RODO, a także pouczenie o prawie do wnoszenia uwag bezpośrednio do protokołu lub wnoszenia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedłożenia protokołu do podpisu, tj. uprawnieniu z art. 20 ust. 2 ustawy o IH. W toku postępowania administracyjnego strona, zarówno w pierwszej instancji jak i w postępowaniu odwoławczym, była zawiadomiona i pouczona o przysługujących jej prawach z art. 10 § 1 kpa. Spółka skorzystała z tych uprawnień o czym świadczy pismo z 5 września br. przesłane do Podkarpackiego WIIH. Organ pierwszej instancji w treści zaskarżonej decyzji pouczył stronę o prawie i terminie do wniesienia odwołania. Z uprawnień tych spółka skutecznie skorzystała.

Przepis art. 107 kpa w § 1 wskazuje jakie obligatoryjne składniki winna posiadać decyzja administracyjna, są to:

- 1) oznaczenie organu administracji publicznej - z treści decyzji z 1 października br. wprost wynika, że jest to Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej;

- 2) datę wydania - z treści zaskarżonej decyzji wynika, że jest to 1 października 2024 r.;
- 3) oznaczenie strony lub stron - w sentencji decyzji niewątpliwie wskazano „WOLBUD 95” PPHT Andrzej Wolanin Spółka Jawna;
- 4) powołanie podstawy prawnej - w pierwszym zdaniu sentencji wskazano, że decyzja została wydana na podstawie art. 35a pkt 9 lit b i art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie oraz art. 104 § 1 kpa;
- 5) rozstrzygnięcie - z sentencji wynika wprost, że stronie wymierzono administracyjną karę pieniężną, za to, że wystawiła świadectwo jakości paliw stałych nr 191/6/24 dla węgla kamiennego sortu orzech „Piast - Ziemowit”;
- 6) uzasadnienie faktyczne i prawne - zaskarżona decyzja zawiera obszernie uzasadnienie, na co strona zwróciła uwagę w treści wniesionego odwołania;
- 7) pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie oraz o prawie do zrzeczenia się odwołania i skutkach zrzeczenia się odwołania - element ten znajduje się na str. 18 i 19 zaskarżonej decyzji i w sposób czytelny informuje o przysługujących stronie środkach odwoławczych;
- 8) podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego pracownika organu upoważnionego do wydania decyzji - z treści decyzji wynika, że podpisał ją Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej;
- 9) w przypadku decyzji, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego, sprzeciw od decyzji lub skarga do sądu administracyjnego - pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa, sprzeciwu od decyzji lub skargi oraz wysokości opłaty od powództwa lub wpisu od skargi lub sprzeciwu od decyzji, jeżeli mają one charakter stały, albo podstawie do wyliczenia opłaty lub wpisu o charakterze stosunkowym, a także możliwości ubiegania się przez stronę o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy - element ten nie występuje ponieważ jest to rozstrzygnięcie wydane w pierwszej instancji.

Jak stanowi § 2 art. 107 kpa, przepisy szczególne mogą określać także inne składniki, które powinna zawierać decyzja, w tej sprawie okoliczność taka nie ma miejsca.

W myśl § 3, uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa - Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że uzasadnienie zaskarżonej decyzji spełnia wskazane w tym przepisie wymogi.

Zgodnie z § 4 można odstąpić od uzasadnienia decyzji, gdy uwzględnia ona w całości żądanie strony; nie dotyczy to jednak decyzji rozstrzygających sporne interesy stron oraz decyzji wydanych na skutek odwołania - decyzję wydano z urzędu w związku z czym przepis ten w tej sprawie nie znajdował zastosowania.

W myśl § 5, organ może odstąpić od uzasadnienia decyzji również w przypadkach, w których z dotychczasowych przepisów ustawowych wynikała możliwość zaniechania lub ograniczenia uzasadnienia ze względu na interes bezpieczeństwa Państwa lub porządek publiczny - w rozpatrywanej sprawie nie zachodzą okoliczności wskazane w tym przepisie.

W świetle powyższych wyjaśnień zarzut strony jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad 1 i 2. Spółka zarzuca naruszenie art. 189f kpa poprzez nienależyte rozważenie przesłanek odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i w konsekwencji niezastosowanie instytucji odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej

Prezes UOKiK, po ponownym przeprowadzeniu postępowania, stwierdził, że powyższy zarzut jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. W pierwszej kolejności należy wskazać, że w tej sprawie ziściła się przesłanka zastosowania sankcji z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie. Organ odwoławczy wyjaśnia, że przepis art. 189f § 1 pkt 1 kpa wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a
- 2) strona zaprzestała naruszania prawa.

Znikomość wagi naruszenia prawa należy oceniać w odniesieniu do dóbr chronionych naruszoną normą prawną. W tej sprawie przepisem tym jest art. 6c ustawy o systemie, który chroni prawo konsumenta/nabywcy paliw stałych do uzyskania rzetelnej wyczerpującej i zgodnej ze stanem faktycznym informacji o parametrach jakościowych nabywanego paliwa stałego. Prezes UOKiK wyjaśnia, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego. W związku z powyższym ustawodawca określił, że wykonanie obowiązku wystawienia świadectwa jakości i przekazanie informacji konsumentowi/nabywcy następuje w momencie wprowadzenia paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW do obrotu. Ponadto w celu zapewnienia kompletności, jednolitości i czytelności wystawianych świadectw jakości w ustawie określono obligatoryjną treść tego dokumentu oraz upoważniono właściwego ministra do określenia wzoru dokumentu świadectwa jakości. Zdaniem organu odwoławczego w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwo jakości paliw stałych było niezgodne ze stanem faktycznym nie można mówić o znikomej wadze naruszenia prawa. Potwierdza to również brzmienie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie, który w sytuacji stwierdzenia, że przedsiębiorca wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości paliw stałych, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem, obliguje organ administracji do wymierzenia kary pieniężnej. Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że organ pierwszej instancji słusznie i zgodnie z prawem stwierdził, że na gruncie tej sprawy nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. W materiale dowodowym sprawy brak jest ustaleń lub informacji świadczących o zaprzestaniu naruszania prawa przez stronę. Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że w tej sprawie nie ziściły się łącznie przesłanki wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 kpa, co jest wymagane do obligatoryjnego zastosowania tej instytucji.

Organ odwoławczy przeanalizował materiał dowodowy pod kątem wystąpienia przesłanki obligatoryjnego odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu wskazanej w art. 189f § 1 pkt 2 kpa. Prezes UOKiK stwierdził, zgodnie z ustalonym w sprawie stanem faktycznym Podkarpacki WIIH wykazał, że na stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie świadectwa jakości paliwa stałego, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub

wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że w tej sprawie nie spełniły się przesłanki uzasadniające zastosowanie instytucji, o której mowa w art. 189f § 1 kpa, czyli obligatoryjnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Prezes UOKiK przeprowadzając ponownie postępowanie przeanalizował materiał dowodowy w celu sprawdzenia, czy zaistniały podstawy do zastosowania fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, o którym mowa w art. 189f § 2 kpa. Przepis ten stanowi, że: w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że zgodnie z treścią art. 6c ust. 1 ustawy o systemie, wystawienie świadectwa jakości winno nastąpić w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego. Skoro ustawodawca dokładnie określił moment wykonania obowiązku (wprowadzenie paliwa stałego do obrotu), to nie jest możliwe następcze wykonanie tego obowiązku. Wynika stąd, że w przypadku obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie nie jest możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy również rozróżnić zakresy pojęć „zaprzestanie naruszania prawa” i „usunięcie skutków naruszania prawa”. Zaprzestanie naruszania prawa w realiach tej sprawy miałoby miejsce, gdyby strona przed wszczęciem kontroli rozpoczęła wystawianie świadectw jakości paliw stałych zgodnych ze stanem faktycznym w momencie wprowadzania ich do obrotu. Za zaprzestanie naruszania prawa można byłoby uznać sytuację, gdy przedsiębiorca na skutek kontroli rozpoczyna praktykę wystawiania świadectw jakości paliw stałych zgodnych ze stanem faktycznym w momencie ich wprowadzenia do obrotu. Zważywszy, że dobrem chronionym przez art. 6c ust. 1 ustawy o systemie jest prawo konsumenta/nabywcy paliw stałych do uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu, nie jest możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Następcze wystawienie świadectw jakości i wysłanie ich do nabywców nie spełni również celów przyświecających wprowadzeniu do systemu prawa obowiązku wystawiania świadectw jakości, tj. uporządkowania rynku paliw stałych i umożliwienia nabywcom uzyskania wyczerpującej, rzetelnej i zgodnej ze stanem faktycznym informacji o jakości i parametrach użytkowych nabywanego paliwa stałego. Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że w tej sprawie nie zaistniały okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 kpa. Nie spełniły się zatem przesłanki do fakultatywnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o których mowa w art. 189f § 3 kpa.

Podsumowując, w ocenie Prezesa UOKiK, okoliczności wskazane w treści odwołania spółki, nie stanowią przesłanek do stwierdzenia nieważności lub uchylecia zaskarżonej decyzji Podkarpackiego WIIH z 1 października br. (sygn. KP.8361.121.2024.2), i nie uwzględnił wniosków spółki zawartych w odwołaniu.

W związku z powyższym, wymierzoną administracyjną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie, którego numer

wskazano w zaskarżonej decyzji Podkarpackiego WIIH, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1, ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [informacja prawnie chroniona]
- 2) Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej